

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 31/16

Luksemburg, 17 marca 2015 r.

Wyrok w sprawach połączonych C-145/15 i C-146/15
K. Ruijsenaars, A. Jansen i J.H. Dees-Erf / Staatssecretaris van
Infrastructuur en Milieu

Krajowe organy sprawują nadzór o charakterze ogólnym, mający na celu zagwarantowanie uprawnień pasażerom lotniczym, lecz nie są one zobowiązane do podejmowania działań w przypadku wniesienia do nich skarg o charakterze indywidualnym

Niemniej jednak kompetencja ta może im zostać przyznana na mocy przepisów prawa krajowego

W przypadku odwołania lotu przewoźnik lotniczy jest - na podstawie rozporządzenia Unii¹ - zobowiązany do zapewnienia pasażerom, którzy planowali odbyć odwołany lot, opieki oraz do wypłacenia im odszkodowania (w zależności od długości lotu w kwocie od 250 do 600 EUR).

Ponadto każde państwo członkowskie jest zobowiązane do wyznaczenia organu odpowiedzialnego za wykonywanie owego rozporządzenia. Każdy pasażer może wnieść do tego organu skargę na naruszenie rozporządzenia. Sankcje ustanowione za naruszenia powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

W Niderlandach właściwym organem krajowym jest Staatssecretaris. W ramach sprawowania tej funkcji posiada on ogólną kompetencję do stosowania administracyjnych środków przymusu, w szczególności w przypadku przewoźnika lotniczego systematycznie odmawiającego wypłaty odszkodowania. Nie może on natomiast stosować tychże środków na wniosek kierującego do niego skargę pasażera.

W tym kontekście przed Raad van State (niderlandzką radą stanu) zawisły dwa spory dotyczące pasażerów lotniczych, którzy spotkali się z odmową wypłaty odszkodowania. Zażądali oni od organu właściwego zastosowania administracyjnych środków przymusu wobec odnośnego przewoźnika lotniczego, ale organ oddalił to żądanie. Raad van State ma wątpliwość w przedmiocie posiadania przez Staatssecretaris kompetencji do stosowania administracyjnych środków przymusu w indywidualnych przypadkach, na wniosek pasażerów i zwrócił się w tej kwestii do Trybunału Sprawiedliwości.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał dokonał w pierwszej kolejności wykładni pojęcia „skargi”, którą każdy pasażer może wnieść do organu. W ocenie Trybunału pojęcie to należy interpretować raczej jako obejmujące sygnały, które mają przyczynić się do właściwego stosowania owego rozporządzenia w ogólności, przy czym w następstwie tychże skarg ów organ nie ma obowiązku działania zmierzającego do zagwarantowania indywidualnie prawa każdego pasażera do otrzymania odszkodowania.

Jeżeli chodzi o pojęcie „sankcji”, to należy interpretować je jako oznaczające środki podejmowane jako reakcja na naruszenia stwierdzone przez uprawniony organ w ramach nadzoru o charakterze ogólnym, a nie jako administracyjne środki przymusu, które miałyby być stosowane w każdym indywidualnym przypadku.

¹ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1 - wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 7, t. 8, s. 10).

W konsekwencji Trybunał stwierdził, że właściwy organ krajowy nie jest – co do zasady – zobowiązany do stosowania administracyjnych środków przymusu wobec przewoźników lotniczych w celu przymuszenia ich do wypłaty odszkodowania przewidzianego rozporządzeniem nr 261/2004.

Niemniej jednak Trybunał podkreślił, że mając na uwadze cele rozporządzenia oraz zakres uznania, jakim dysponują państwa członkowskie w ramach przyznawania kompetencji swoim organom, państwa mają możliwość upoważnienia tychże organów do podejmowania środków w odpowiedzi na indywidualne skargi w celu złagodzenia niedostatecznej ochrony praw pasażerów lotniczych.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793